

PROCES VERBAL
din 03.04.2017
privind soluționarea contestațiilor
formulate la testul grilă din cadrul probei scrise
a simulării examenului de Licență din data de 30 martie 2017

Analizând contestațiile depuse, comisia a hotărât următoarele:

Au fost depuse două contestații cu privire la trei întrebări:

- întrebarea nr. 49 G1, 39 G2, 48 G3, 44 G4
- întrebarea nr. 53 G1, 60 G2, 68 G3, 60 G4
- întrebarea nr. 70 G1, 79 G2, 84, G3, 81 G4

1. Cu referire la întrebarea nr. 49 G1, 39 G2, 48 G3, 44 G4

Contestația este întemeiată, față de dispozițiile art. 421 alin. (2) și art. 424 alin. (1) C. proc. civ. Varianta c) este, în aceste condiții, greșită.

2. Cu referire la întrebarea nr. 53 G1, 60 G2, 68 G3, 60 G4

Varianta a) a subiectului este, fără nici un dubiu, corectă (așa cum a fost stabilit prin barem), potrivit coroborării dispozițiilor cuprinse în art. 154 alin. 2 teza I C. pen., art. 154 alin. 1 C. pen. și art. 131 C. pen. (de altfel, acest aspect nu este negat nici în contestația formulată cu privire la acest subiect).

Referitor la afirmația contestatarului, potrivit căreia „pentru răspunsul corect (...) erau necesare informații din Titlul 4 (sic!) [Partea generală] Cod penal, articolul 131 care nu intră în tematica pentru licență”, aceasta este doar parțial întemeiată (și nu cu privire la aspectul esențial care ar fi putut conduce la admiterea contestației).

Astfel, într-adevăr, pentru formularea răspunsului corect era necesară (după cum s-a indicat deja) cunoașterea prevederii stipulată în art. 131 C. pen., cuprinsă în Titlul V (!) din Partea generală a Codului penal, referitor la instituția minorității. Este adevărat, totodată, că instituția minorității nu face parte, propriu-zis, din tematica pentru examenul de licență a disciplinei Drept penal – partea generală.

Pe de altă parte, însă, conținutul respectivei prevederi normative constituie o excepție de la durata termenelor de prescripție a răspunderii penale, iar instituția prescripției răspunderii penale (în privința tuturor aspectelor ce o caracterizează: reguli și excepții) este indicată în respectiva tematică. Astfel, punctul nr. 34 (II.34) din tematica afișată la această disciplină indică generic faptul că intră în materie: „Calcularea termenelor de prescripție a răspunderii penale (...)”, fără a specifica nimic referitor la persoana infractorului. Prin urmare, în urma unei necircumstanțieri exprese a persoanei infractorului, ca fiind doar o persoană fizică majoră, reiese că este avută în vedere atât această persoană, cât și oricare alta care poate întruni calitatea de subiect activ al infracțiunii (deci, subiect pasiv al raportului de tragere la răspundere penală), așadar, inclusiv infractorul minor.

Mai este de precizat și faptul că tematica la disciplina Drept penal – partea generală (spre diferență de tematică aferentă altor discipline) nu a fost comunicată prin indicarea directă a unor articole / părți de sistematizare aferente din legislație, ci a unor teme (instituții). Așadar, nu se poate afirma, fără rezerve, că dispozițiile unui anumit Titlu din Partea generală a Codului penal nu intră în materia de pregătit pentru această evaluare: chiar dacă, în privința instituției principal reglementate, respectivele dispoziții nu fac obiectul tematicii, totuși, în măsura în care acestea cuprind aspecte relevante pentru acele instituții care intră în tematică (deși sunt în principal reglementate în alte părți de sistematizare a codului), ele vor fi integrate, implicit, în materia care urmează a fi pregătită (și cu privire la care studentul poate fi testat).

Se impune evidențiat, în plus, și aspectul potrivit căruia există comunicată o bibliografie pentru acest examen, studiul netrebuind să se reducă doar la parcurgerea și asimilarea dispozițiilor legale. Or, cel puțin în unele din lucrările bibliografice astfel indicate, în cadrul de tratare al materiei prescripției răspunderii penale (fixat în tematică) se face mențiune / trimitere la dispoziția din art. 131 C. pen. (cu soluția acolo acreditată: înjumătățirea termenelor de prescripție a răspunderii penale în cazul infractorilor minori). În acest sens, a se vedea, spre exemplu: C-tin. Mitrache, C. Mitrache, Drept penal român. Partea generală, Ed. Universul Juridic, București, 2014, p. 401; M.-I. Michinici, M. Dunea, în: T. Toader (coord.) ș.a., Noul Cod penal. Comentarii pe articole, Ed. Hamangiu, București, p. 257.

3. Cu referire la întrebarea nr. 70 G1, 79 G2, 84, G3, 81 G4

Subiectul conține o eroare de formulare, în raport de prevederile art. 224 alin. 1 teza a II-a C. pen.: „(...) refuzul de a le părăsi la cererea acesteia” (adică a persoanei care folosește, în orice mod, locuința, încăperea, dependența sau locul împrejmuit ținând de acestea – după cum reiese din coroborarea cu prevederile din teza I a aceluiași text normativ). Drept urmare, la acest subiect nicio variantă nu este corectă, în formularea în care a fost comunicat subiectul.

Față de motivele arătate mai sus, contestațiile formulată cu privire la întrebarea nr. 49 G1, 39 G2, 48 G3, 44 G4 și întrebarea nr. 70 G1, 79 G2, 84, G3, 81 G4 sunt admise, cu consecința acordării punctajului aferent acestor întrebări tuturor candidaților.

Contestația la întrebarea nr. 53 G1, 60 G2, 68 G3, 60 G4 se respinge, cu consecința menținerii răspunsului conform baremului afișat.

COMISIA DE ANALIZĂ ȘI SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

Președinte:

Conf. Univ. dr. Septimiu Panainte

Membri:

Conf. Univ. dr. Ioana-Maria Costea

Lect. Univ. dr. Luiza Cristina Gavrilescu

Lect. Univ. dr. Mihai Dunea

Lect. Univ. dr. Nicolae-Horia Țiț